

Hvad Endringsforslaget til § 7 angaaer, da er det jo usikkert, i hvor mange Tilfælde den Undtagelse, der findes i Slutningen af § 7, vil blive anvendt i det virkelige Liv. Der kan være Egne, hvor den aldrig vil komme til Anvendelse, men der kan være andre Egne, hvori det hyppigt vil skee. Jeg troer imidlertid, at, naar man giver Sagførelsen fri, som det kaldes, saa er det en Modsigelse, at ville tillade visse Personer, som ikke ere Sagførere, at være Sagførere, selv om man siger, at det skal være undtagelsesviis. Det er derfor min Mening, at Conseqventerne af Bestemmelsen i andet Affnit af § 7 ikke bør findes i denne Lov, og at Loven vilde være bedre skreven, hvis dette Stykke gik ud.

Thurah: Jeg skal kun til, hvad det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) bemærkede, sige, at hverken han eller noget Medlem her i Salen er istand til at borge for, hvad der vil skee, naar den foreliggende Lov udkommer, eller for, hvormange Procuratorer der fremtidig vil nedsette sig, og hvor det vil skee. Jeg er overbevist om, at, om der end havde været adskillige Flere paa det Sted, hvor jeg antydede, at jeg dengang var i Forlegenhed for en Sagfører, havde det ikke hjulpet mig en Smule; thi af politiske Grunde vilde de Alle have vægret sig ved at føre min Sag. Dernæst kan der netop i Tressager, og naar politiske Stridsspørgsmaal skulle afgjøres for Retten, gjøre sig saadanne locale Hensyn gjældende, at det er umuligt at faae en Sagfører, selv om der er mange paa Stedet. Netop i Smaahyerne gjør en anseet Mands Indflydelse sig i den Grad gjældende, at de Sagførere, som der findes, hverken ville eller kunne eller for Coteries Skyld tør modtage Proceduren.

J. A. Hansen: Jeg kunde ikke uden en vis Frygt see dette Lovforslag gaae tilbage til Landstinget, idet jeg ønsker at faae denne Lov ud i denne Session, selv i den Skikkelse, som den nu har. Imidlertid skulde jeg dog have stemt for nogle af de stillede Endringsforslag, hvis det havde viist sig, at den høitærede Justitsminister vilde gaae ind paa

nogle af dem, thi jeg turde da antage, at han vilde understøtte Lovens endelige Behandling ogsaa i Landstinget, saa at vi vilde kunne faae den ud. Men efter den bestemte Erklæring, som den høitærede Minister her har givet, at han paa ingen Maade kan tiltræde eller modtage noget af disse Endringsforslag, har jeg tabt Haabet om, at man, selv ved at vedtage dem her, vilde kunne vinde Tilslutning for dem i Landstinget, saa at Loven kunde komme ud. Da jeg nu sætter megen Priis paa, at vi faae Loven selv uden disse Endringsforslag, og jeg ikke seer, at vi paa Grund af Ministerens Modstand kunne vente at faae disse Forandringer anerkjendte i det andet Thing, anseer jeg det for min Pligt at stemme imod dem.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets §§ 1—6 (see Tillæg A. Sp. 1726—27)

vedtoges uden Afstemning.

1) Forslag af Alberti til § 7:

„Sidste Punktum udgaaer.“

fik først 31 Stemmer for og 35 Stemmer imod sig. Ved et derpaa foretaget Navneopraab blev det, som nedenstaaende Liste udviser,

forkastet med 43 Stemmer mod 35.

Ja.

Schroll; Steen; Thurah; Tuxen; Zahle; Alberti; Albertsen; Barfod; Bille; Brix; Christensen, B.; Christensen, C.; Clausager; Frederiksen; Frølund; Gad; Hage, H.; Hall; Hansen, N.; Holm; Jensen, Sorgen; Jensen, R.; Klein; Larsen, L. C.; Müllen; Nyholm, C. B.; Olsen, R.; Olsen, P. C.; Olsen, N.; Pedersen, S.; Povlsen; Rasmussen; Ree; Rimestad; Rotwitt.

Nei.

Sjørring; Schønheyder; Spønneek; Termandsen; Vogelius; Abberg; Abler; Andersen, J.; Andersen, N.; Bach; Berg; Christensen,